

mesačník
Základnej školy na Ulici Vajanského 2844/47
Lučenec

ročník XVII.

šk. rok 2017/2018

piate číslo
január

redakčná rada

Zodpovedný vedúci: Mgr. S. Pinžíková
Šéfredaktor: Matej Goljan
Redaktori: I. Čičmanec, E. Beracková, M. Líčko, F. Kortiš, S. Fodorová,

Ahoj, Bzučiaci, tak už máme aj po veľkej radosťi. Plní sa moja predpoveď, že všetko ide strašne rýchlo. Vianoce preleteli a pred nami je polrok školského roka. Čakajú nás písomky, skúšačky a zaokrúhľovanie známok. Ja osobne nemám tento čas rád, pretože sa mi vidí, že je naplnený stresom a nervozitou. Možno niekedy aj vlastnou vinou, pretože sme niečo zanedbali, nevenovali pozornosť vtedy, keď bol na to čas. A tak to musíme teraz doháňať. Ale v kútiku duše hreje vidina jarných prázdnin a pre niektorých aj lyžiarsky výcvik. Takže pomyselná „školská hojdačka“ /raz hore, zas dole/ sa naplní do posledného písmenka. Keby sa aspoň tá príroda chovala trochu normálnejšie a nadelila trochu toho snežika, aby sme ten polročný stres obalili vyšantením sa na snehu. Ale slnku, vetru nerozkážeš a tak sa musíme uspokojiť s tým, čo máme. Tak vydržte ten polročný nápor, posnažte sa, kde sa to ešte dá a „hor sa“ do druhej polovice.

Váš Bzučo

Január prináša:

- Novoročný príhovor pani riaditeľky
- Radovánková pohľadnica
- Ešte raz predvianočné aktivity
- Príspevky dopisovateľov
- Oslobodenie Lučenca
- ŠKD v januári
- Bzučozaújímavosti

novoročný príhovor

Vážené kolegyne, kolegovia, milí žiaci,

dovoľte mi, aby som sa vám v tento pre nás prvý pracovný deň nového kalendárneho roka prihovorila.

Nový rok, ktorý sme v kruhu svojich najbližších slávnostne privítali a oslávili, znamená pre každého z nás začiatok nových plánov, predsavzatí a určenie si nových cieľov, ktoré by sme počas nastávajúceho roka chceli uskutočniť v súkromnom i pracovnom živote.

Je to však aj čas obzretia sa späť a zhodnotenia toho, čo sme uplynulý rok zažili, vykonali či nestihli urobiť. Život človeka je sám o sebe pestrý a každého z nás postretli aj zlé dni naplnené trápením, smútkom a nezdarom, ako aj dni dobré veselé, radostné a šťastné. A na tom dobrom je potrebné ďalej stavať, rozvíjať veci začaté a nebať sa prekážok, ktoré určite počas nastúpenej cesty prídu.

Aj naša škola počas uplynulého roka prekonávala nejednu prekážku, ale tešila sa aj z úspechov.

Z roka na rok krásnie, pribúdajú jej nové moderné objekty. Upravené plochy našej „zelenej záhrady“ hýria najpestrejšími farbami kvetov a drevín, našli v nej útočisko rôzne živočíchy a pôsobi ako oáza pokoja, oddychu i ako zdroj nových poznatkov. Nové multifunkčné ihrisko, ktoré ste už hádam všetci odskúšali, zas pomáha telesnému rozvoju. Skvalitňujeme vyučovanie novými učebnými pomôckami, novým technickým zariadením, aby aj duševný rozvoj, nadobúdanie nových vedomostí išlo ruka v ruke s modernou dnešnou dobou.

Ale ani tá najmodernejšia učebná pomôcka, ani ten najmodernejší technický výtvarok doby by nebol nič platný, keby ho človek nevyužíval tým správnym smerom vo svoj prospech. Iba tak sa dajú dosahovať také úspechy, aké priniesli uplynulý rok tejto školy Dominik Maurer – účastník celoslovenskej olympiády v nemeckom jazyku, či Peter Kliment, Barbora a Ema Kyzúrové, Eva Hroboňová v recitačných súťažiach, Simeon Jambor, Jakub Chamula, Adam Lázár, Patrik Póczos v tímovej matematicko-fyzikálnej súťaži, či technici, športovci, speváci – dlho by som ešte mohla menovať vašich úspešných spolužiakov. No nielen diplom či medaila sú meradlom úspešnosti a kvality, často stačí dobrý pocit, pohľad na vysvedčenie, v ktorom horšiu polročnú známku nahradili na konci roka jednotky.

A opäť by výpočet nebol úplný, keby som opomenula Vás, pedagógovia, milí kolegovia. Bez vašej obetavej a trpezlivej každodennej práce by nebolo diplomov, medailí ani spokojných pohľadov na dobré vysvedčenie. Odkrývaním nepoznaného, hľadaním a nachádzaním súvislostí v zložitej spleti vzorcov, definícií či vybraných slov ukazujete smer, posúvate vpred a pripravujete na zložitú cestu životom.

Iba trpezlivosť, tolerancia, výdrž, sú tými piliermi, na ktorých sa toto všetko dá vybudovať. A musím zdôrazniť, že to platí pre obe strany – pre vás pedagógov, ktorým chcem touto cestou za vykonanú prácu v minulom roku poďakovať a rovnako aj pre vás, naši žiaci, ktorí sa tejto „stavby“ zúčastňujete. Poďakovanie vám patrí za to, že ste ochotní podstúpiť túto často neľahkú a tvrdú cestu. Do nového roka Vám všetkým chcem zaželať:

- aby ste mali dostatok zdravia a sily na pokračovanie a rozvíjanie toho dobrého, čo ste začali,
- aby ste sa nebáli prekážok, ktoré Vás stretnú,
- aby ste hľadali a ochraňovali ozajstné ľudské hodnoty,
- aby Vás svojou prítomnosťou tešili Vaši blízki,
- aby Vás neopúšťal životný optimizmus
- a nech v každom dni nového roku 2018 ostane pre Vás kúšтик vianočného kúzla, sviatočnej atmosféry, spokojnosti a štedrosti.

A ešte jedno pranie na záver. Každý z vás sám najlepšie vie, v čom by sa chcel v tomto roku zlepšiť, kam sa posunúť, čo dokázať. Ja Vám želim, nech je toto pranie pre Vás hnacou silou nie len na začiatku, ale po celý rok 2018.

**To všetko Vám z úprimného srdca žela
Vaša riaditeľka.**

novoročné predsavzatia a želania

K vinšom pani riaditeľky pridávame ešte predsavzatia našich spolužiakov, ktoré sme vyzbierali v prvé dni tohto kalendárneho roka. Spýtali sme sa vás :

1. aké máte svoje osobné predsavzatia
2. čo želáte, alebo by ste chceli popriať, našej škole

Lacko Geňa—8.B

1. Chcel by som schudnúť /haha/
2. čo najskôr tribúnu k multifunkčnému ihrisku

Simona Chrapková—5.A

1. aby sme boli všetci zdraví
2. nový plot

Liana Ráczová—8.B

1. donútiť sa skôr vstávať a viac športovať
2. ešte viac úspechov

Emma Šoltésová—8.A

1. tráviť menej času na mobile
2. zaviesť kratšie hodiny

Ľ.J.Hroboň—8.A

1. osobné predsavzatie nemám
2. pre školu si želim lepšiu techniku /zvukovú/

Adam Lázár—8.A

Nedávam si predsavzatia, pretože nemám pevnú vôľu a nikdy nič nesplním /želáme mu pevnú vôľu/

Veronika Vaculčíaková—9.A

1. dostať sa na školu, akú som si vysnívala
2. Veľa dobrých žiakov, úspechov športových aj vedomostných

Richard Kantorák—5.A

1. viac byť s rodinou
2. nové basketbalové koše na novom ihrisku

Matej Goljan—9.A

1. zlepšiť sa v učení, úspešne završiť 9. ročník
2. úpravu bežeckej dráhy

Nina Hanzlíková—5.A

1. chcela by som obhájiť titul majsterky Slovenska v jude
2. obnovenie bežeckej dráhy a zaviesť turnaj vo vybíjanej

Zimné radovánky

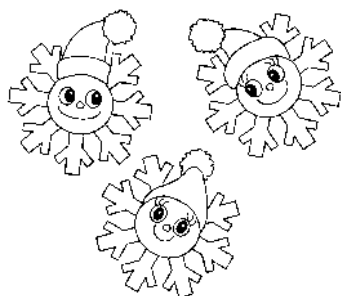
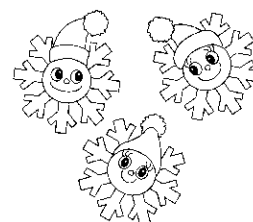
Aj keď je už dávno po rado-
vánkach, prinášame ešte jednu
pohľadnicu z nich.

Akiste ste si stihli všimnúť, že sa
konali v inom „šate“ ako po iné
roky. Už sme sa nemuseli v
triedach vynukovať a vyprosovať
spolužiakom, aby sme nacvičili
nejaký program. A hoci sme
deviataci, v ktorých réžii zimné
radovánky prebiehajú, odpadla
nám aj táto starosť. Keď v škol-
skom parlamente zaznela prvý-
krát informácia, že zimné rado-
vánky budú iné, všetci sme boli
zvedaví, aké budú. Nakoniec to
vyšlo tak, že v programe toho
dňa boli zachované aj ľudové
tradície /Kubovci, Zvonček/, aj
vystúpenie našich žiakov s vese-
lým čertovským číslom. Najviac
sme boli zvedaví na ohlasovaný
Vianočný koncert, ktorý sa mal
konať v synagóge. Prostredie
predznamenávalo, že by to malo
byť kvalitné. A aj bolo. Umelci z
Divadla Jonáša Záborského z
Prešova predviedli hodnotný
program. Viem, že sa iste všet-
kým vážna hudba nepáči /ono
to ani tak celkom o vážnej hud-
be nebolo/, ale vypočúť si via-
nočné piesne z celého sveta v
podaní profesionálnych umelcov
jednoducho k vianočnej atmo-
sfére patrí.

Ďakujeme preto organizátorom
za pekné a kvalitné zimné rado-
vánky.

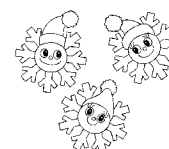
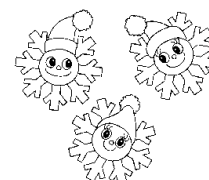
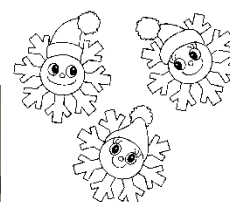
Najprv Zvonček a vianočné
koledy

Potom Kubovci a vianočné vinše

A čertíci s veselou choreografiou

Text a foto M.Goljan

Sviatočnú atmosféru podčiarkovalo aj krásne prostredie lučenskej synanógy

Malí aj veľkí boli plní očakávania z netradičného programu

Do programu sa zapojili aj naši „umelci“, ktorí za výkon dostali aj drobnú sladkosť

predvianočné aktivity

Do tohto času určite hodno zarátať aj charitatívne aktivity. Jednou z nich bola aj akcia tretiakov.

Žiaci 3.A sa v adventnom čase rozhodli usporiadať zbierku hračiek a kníh pre deti z detského domova "Margarétka".
P.uč. Grendová

Kým naši žiaci v adventnom čase na svojich krúžkoch vyrábali vianočné ozdoby, či vypekali medovníky, naše miniroztlieskavačky usilovne trénovali.

DNEŠNÝ posledný tohtoročný tréning MINI Roztlieskavačky.. 😊😊 Aj s mini darčekom 😊

vianočný beh

V Lučenci je už 50 rokov tradíciou v druhý sviatok vianočný /26. decembra/ zasvätiť pohybu, športu. Koná sa totiž tzv. vianočný beh. A čo pripravili organizátori všetkým účastníkom tohto jubilejného ročníka?

- Zažiť priateľskú sviatočnú atmosféru, ochutnať kapustnicu a iné vianočné dobroty.
- získať jedinečnú medailu a ozdobiť si ňou vianočný stromček.
- čas meraný čipom, nemusíš viac počítať kolá. 5km okruh si môžeš dať raz, dvakrát alebo štyrikrát, podľa chuti.
- pre chrástov do 6 rokov detskú 200m trať a zaslúženú medailu :)

Novinkou bol beh na 3000m pre deti od 7 do 12 rokov. Pre všetky deti, ktoré už nie sú chrústi, ale ktoré ešte nezvládnu 5km.

Práve 5km bude od tohto ročníka navždy spojená s menom Vladimír Findra. Vlado s atletikou začínal v Lučenci, jeden rok strávil v Bratislave a neskôr pokračoval na univerzite v Arkansase v USA. Reprezentoval Slovensko v behu na 400 a 800 metrov. Jeho osobný rekord na 800 m je 1:51,08 na 1500 m 3:52,41. Svoj najlepší maratón odbehol v Košiciach za 2 hod a 45 min a polmaratón v Prahe za 1 hod a 14 min. Maratón odbehol aj v Berlíne alebo Prahe, jeden z polmaratónov aj v Kambodži. Vianočný beh v Lučenci Vlado behával už ako dorastenec, v časoch keď sa štartovalo ešte v Opatovej. Na minulom ročníku vyhral kategóriu na 20km medzi bežcami z regiónu Novohrad. Bol to žiaľ jeho posledný súťažný beh. Tragicky zahynul vo veku 32 rokov 3. februára 2017.

Vieme, že ste sa mnohí z našej školy zúčastnili toho behu v rôznych kategóriách, niektorí len tak pre potešenie, iní reprezentovali svoje atletické kluby. Vyslovujeme vám všetkým poďakovanie.

Foto zachytáva p. Hedvigiu—nášho asistenta, tiež účastníka tohtoročného behu v kategórii 5 km.

Z PERA DOPISOVATEĽOV

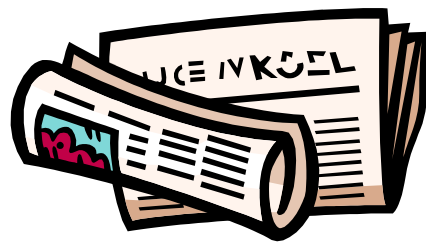
týždeň boja proti drogám

Pripomeňme si ešte raz jednu z aktivít v Týždni boja proti drogám. Bolo sprevádzané množstvom zaujímavým podujatí a jedným z nich bola aj beseda ôsmakov na tému AIDS

Vo štvrtok 30.11. nám študenti stredných škôl z Lučenca a okolia ukázali, aký je vírus HIV nebezpečný a ako sa máme chrániť. Pekne to prezentovali a my sme len sústredene počúvali. Vysvetlili nám všetko okolo tohto vírusu. Naučili nás, že vírus má 4 štádiá a že pri poslednom už vzniká choroba s názvom AIDS.

Vo svete žije viac ako 33 miliónov ľudí s vírusom HIV a približne 2 milióny ľudí každoročne zomierajú na vírus HIV. Okrem množstva zaujímavých faktov, čo nám o tomto povedali, si pre nás pripravili hru s názvom Pravda alebo Mýtus. Pri tejto hre v prezentácii bol napísaný fakt a my sme museli odhadnúť, čo je pravda a čo mýtus. Ako ďalšie si pre nás pripravili veľmi pekné video o slovenských dobrovoľníkoch, ktorí sa starajú prevažne o deti, ktoré už od narodenia trpia vírusom HIV. Totižto tie deti sú sirotky a keďže je v Afrike veľmi biedna lekárska pomoc, deti na HIV zomrú. Ale tí ľudia sa im to snažia vysvetliť tým najlepším spôsobom ako sa to dá. Z besedy sme si odniesli veľa ponaučení, ktoré nám zostane v hlavách do konca nášho života.

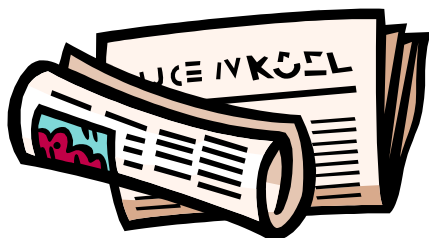
Rastislav Sločík 8.A

oslobodenie lučenca

Pri príležitosti 73.výročia oslobodenia Lučenca tretiaci a štvrtáci navštívili Novohradské múzeu a galériu, vypočuli si prednášku, vyskúšali uniformy i zbrane. Pracovník múzea o bojoch v Lučenci zaujímavo rozprával a žiaci sa aj všeličo pýtali. Hodina v múzeu bola tak poučná i zábavná.

V ostatných triedach sa v tomto týždni na hodinách dejepisu, vlastivedy, či ostatných spoločenskovedných predmetoch diskutovalo na tému **oslobodenie Lučenca**, aby sme si tak pripomenuli významný medzník v histórii nášho mesta i národa.

ŠKD v januári

Ahoj

JANUÁR

Hráme sa na doktorov - šk d plná lekárov a pacientov. Liečime, vyšetrujeme, operujeme.

Na chvíľu sme sa premenili na lekárov a zahráli sme sa na nemocnicu. Povedali sme si, že radšej tu v našej ŠKD ako v naozajstnej. Hrať sa na doktorov je fajn.

bzučozaujímavosti

Do 14. januára 1945 museli obyvatelia Lučenca čakať na prelomenie frontu a oslobodenie mesta. Vojská sovietskej a rumunskej armády utrpeli v bojoch o Lučenec dosť vysoké straty (padlo 342 vojakov a spolu s nemeckými a maďarskými ich zahynulo v Lučenci 562) - počet obetí z radov civilného obyvateľstva však bolo počas 2. svetovej vojny okolo tisíc, z nich 728 zahynulo v koncentrákoch.

Ustupujúca nemecká armáda nechala za sebou "vizitku" - vyhodila do ľufu poštu na hlavnej ulici, podpálila parný mlyn. Na celom Lučenci sa vojna podpísala oveľa výraznejšie - z 2000 budov v meste bolo poškodených 1817, z toho 93 úplne zničených.

Do kroniky smutných dejín sa II. svetová vojna zapísala svojou tyraniou, keď človek človeku sa nepriateľom stal. Na strane jednej stál agresor, ktorý so zbraňou v ruke nás chcel obrať o náš domov, našu vlasť a slobodu. Na strane druhej stál priateľ, ktorý bojoval za našu slobodu. Pre Lučenec a Lučenčanov sa dňom slobody stal 14. január 1945.

Na prelome rokov 1944 - 1945 prežívalo naše mesto najdramatickejšie obdobie svojich dejín, strašnú a krutú vojnu, ktorá za sebou zanechala milióny mŕtvych i ranených, rozvaliny, utrpenie a žiaľ. Každá vojna je vo svojej podstate nezmyselná, pretože najviac bolesti a utrpenia prináša práve nevinným ľuďom. Dlho očakávané víťazstvo nad fašizmom, to nie je len historická udalosť, ale aj množstvo ľudských osudov a hrdinstiev. Dnes si pripomíname tieto udalosti - 73. výročie oslobodenia nášho mesta od nacizmu, práve pred 73. rokmi dostali naši obyvatelia šancu na nový začiatok.

Vzdajme teda vďaku a úctu všetkým, ktorých svedectvá sú najlepším dôkazom nezmyselnosti akéhokoľvek násilia pre nové generácie. Vďaka všetkým, ktorí aj v dnešných časoch nasadzujú svoje životy pri obrane demokracie, slobody a mieru. Vážené dámy a páni, vážení hostia, milí spoluobčania, ďakujem Vám všetkým, že ste svojou prítomnosťou prejavili všetkým hrdinom, ale aj ďalším spoluobčanom svoju vďačnosť, úctu a tichú spomienku.“

Lučenec bol strategickým mestom

Lučenec bol dôležitou križovatkou cestných a železničných komunikácií. Nemci si tento fakt uvedomovali, a preto chceli mesto udržať za každú cenu. Už začiatkom októbra Lučenčania vedeli, že front je blízko. Siedmeho októbra bolo Nemcov plné mesto.

„Okolo tristo a do piatich dní ich prišlo ďalších dvetisíc. Po uliciach sa premávali tanky aj nákladné autá," približuje dejiny lučenecký historik a mestský kronikár Jozef Drenko. Dva-násteho októbra sa cez rieku Ipeľ začala prepravovať sovietska armáda.

„Ako prvé prišli jednotky 35. streleckého zboru a 27. armády generála plukovníka Trofi-menka. Delostrelecké granáty a letecké bomby sa osvedčili. Nemci zákopy opustili. Ale dru-hé pásmo obrany, ktoré zabraňovalo prístup k Lučencu z juhu, juhozápadu a juhovýchodu nepriateľ urputne držal. Nemci do boja nasadili tanky i útočné delá. Dochádzalo tu k čas-tým bojom zblízka. Straty boli veľké na obidvoch stranách. Vojaci bojovali zo všetkých síl. V boji muža proti mužovi sa najviac vyznamenali vojak Kamkov a seržant Bezverchin," hovorí Drenko.

Porážka pri Maškovej oddialila oslobodenie

Ľudia v meste sa ukrývali, kde sa dalo. Na Lučenec sa strieľalo zo všetkých strán. Nepriateľ sa ne-mienil len tak ľahko vzdať. Z východu sa k mestu snažil prebojovať 33. strelecký zbor. „Ďalší 104. strelecký zbor z priestoru Ožďian postupoval s divíziou pravého krídla smerom na Hnúšťu. Vojaci sa tešili, že Lučenec už čoskoro padne. No predčasne. Divízie štvrtého rumunského armádneho zboru, ktoré bojovali západne od Lučenca, utrpeli pri Maškovej veľké straty a porážku. Nemci ich zastavili. Život tu položilo 150 vojakov a takmer tisíc ich bolo zranených," tvrdí mestský kronikár.

Lučenčania prežívali hrôzu. Ulice boli v plameňoch, výbuchy bômb neutíchali. Keď sa trinásteho ja-nuára ako prvý prebojoval do mesta smerom od Opatovej 722. strelecký pluk pod vedením majora Merenkova, začala im svitať nádej, že to peklo raz skončí. Nemci zúrili. Strieľali na všetko, čo sa pohlo. Z trinásteho na štrnásteho januára prežilo mesto najhoršiu noc. Nepriateľ nasadil do boja dva pluky 15. a 76. pešej divízie, ktoré cieľavedome ničili mesto.

Nemci bojovali do poslednej chvíle

„Kritický moment nastal okolo obeda 14. januára, kedy prápory 722. pešieho pluku, ktorému velil Deremenko, a školský prápor veliteľa Bolkova dorazili do stredu mesta. Vtedy proti nim vyrazili ne-priateľské jednotky na šiestich tankoch s tromi útočnými samohybnými delami a s obrnenými vozid-lami. Boli v presile. Naši začali ustupovať. Ulice boli posiate mŕtvolami. Vojakom zo 722. streleckého pluku prišli na pomoc dva ďalšie pluky - 737 a 748. Nemcov nakoniec zastavili a do večera Lučenec oslobodili. Mesto mali pevne v rukách sovietske a rumunské jednotky," hovorí Drenko.

Ľudia plakali. Od šťastia aj bolesti nad hrobmi svojich blízkych i tých, ktorí položili životy, aby ich oslobodili. Roky však utekajú a ľudia majú tendenciu zabúdať.

Nedovoľme to, pripomínajme si stále, ako draho bola naša sloboda vykúpená a že za život v mieri môžeme dať akokoľvek našim osloboditeľom.

